

Bitwa pod Konarami

Bitwa pod Konarami

W nocy 11- maja 1915 opuścili Moskale pozycje nad Nidą, zmuszeni do tego ogólnemu położeniem pod Tarnowem i Gorlicami.

Pierwsza Brygada ruszyła w pościg! Po kilku dniach marszu, wstrzymaną została Brygada, dnia 16. maja 1915 bitwą. rozwijającą się pod Konarami. Na prawo od Przepiórowa walczył 5 batalion, przed Kozinkiem 3 b. 1 p. Artylerią dowodził kpt. Śniadowski. Pułk pierwszy, pod ówczesnym pułk. Śmigłym miał atakować na północny wschód od Konar wieś Grabinę, pułk piąty pod ówczesnym majorem Berbeckim miał szturmować przez Swojków na Włostów. Atak rozpoczęły bat. 2 (5 p.) pod ówczesnym kapitanem Ludwikiem (Piskorem) i bat. 1 tegoż pułku pod kpt. Sławem (Zwierzyńskim). Bataliony ruszyły naprzód, mimo szalonego ognia nieprzyjacielskiej artylerii i w zaciętej walce posunęły się pod okopy nieprzyjacielskie, biorąc po drodze jeńców i karabiny maszynowe.

Po kilkudniowej i gwałtownej walce, w której udział wzięły wszystkie bataliony I Brygady, nieprzyjaciel ustąpił dnia 23. maja a las Kozinkowski, gdzie największy bój wrzał przeszedł w nasze ręce.

Nieprzyjacielskie straty w ludziach i materiale były ogromne pulki nasze, mimo strat, utrzymały pozycje a wykonane ataki zasłużyły na największy podziw.

W bitwie tej oddało życie dla Ojczyzny wielu oficerów i szeregowych.

Zginął kpt. Herwin, zginął Sarmat-Szyszlowski, Bagniewski, Darocha, Nitecki. Kwieciński, Tadeusz Dąbrowski i wielu innych.

* * * *

Lista (tylko 5 (II) pułk) pierwszej Brygady Piłsudskiego za czas od 15. maja do 26. maja, w bitwie pod Konarami (Sandomieorskie) w okolicach Klimontowa, Przepiórowa, Kozinka, Włostowa i Żernik:

Z 5 (II) pułku zabici:

Mieczysław Kwieciński por. 2 baon 3 komp.

Tadeusz Dąbrowski ppor. 2 baon 3 komp. Józef Chrzęszcz podol. I baon (zmarł z ran).

Jan Hebda sekc. 2 baon 2 komp.

Rajmund Mędlarski sierż. 2 baon 2 komp.

Jerzy Szletyński (Młocki) sierż. I baon 4 komp.

Władysław Tylka sekc. 2 baon 3 komp.

Marjan Bendei szer. 2 baon 3 komp.

Franciszek Bomba (Cicero) szer. I baon 3 komp.

Jan Cyrek Szer. 2 baon I komp.

Edward Czubski I baon 2 komp.

Tomasz Domański szer. 2 baon 3 komp.

Jan Drozd szer. 2 baon 3 komp.

Tadeusz Dukowski szer. I baon .4 komp.

Alojzy Grejcar szer. 2 baon 4 komp. (zmarł z ran).

Jan Klęp szer. 2 baon I komp.

Edward Kopczyński szer. 2 baon 2 komp.

Jan Kubica szer. 2 baon 3 komp.

Emil Kuczma szer. 2 baon 2 kornp. (zmarł z ran),

Władysław Lasik szer. I baon 4 komp.

Czesław Lewandowski szer. I baon 3 komp.

Stanisław Merhut szer. 2 baon I komp.

Najda Henryk,

Franciszek Nowak szer. 2 baon 2 komp.

Michał Nowak szer. I baon 4 komp.

Michał Plessner szer. 2 baon I komp.

Walenty Szymanek szer. 2. baon

Tak w Panteonie Polskim opisano życie i śmierć Jerzego Szletyńskiego, drużynowego II Łódzkiej Drużyny Harcerzy.

ś. p. Jerzy Szletyński (Młocki)

sierżant I. Brygady.

Urodzony w ziemi kieleckiej w Jędrzejowie, wychowywał się w Łodzi i tam pobierał początkowe nauki. Od chłopięcych lat wychowywany w atmosferze przepojonej miłością Ojczyzny, już na szkolnej ławie zaciągnął się w służbę Sprawy Ojczystej. Jakiś czas przebywa w Krakowie dla uzupełnienia nauk u swego wuja Adama Staszczyka, poety, autora "X. Pawilonu" i innych patriotycznych utworów. Wpływ poety i otoczenia zaznaczył się bardzo silnie w życiu

Szletyńskiego, jego wrażliwa dusza wśród narodowych pamiątek Krakowa mężnieje i udoskonala się coraz bardziej. Wojna zastaje go w Łodzi przy pracy nad organizacją skautową. Pod jego wpływem „skaut łódzki” rozwija się bardzo pomyślnie. W pierwszych dniach wojny w przyspieszonej pracy gotuje się, aby z gromadką tej młodzieży wystąpić do utęsknionej i wymarzonej walki o Niepodległą Polskę. Gdy w Łodzi ukazali się pierwsi Strzelcy, Szletyński natychmiast przywdziewa mundur żołnierza polskiego, by połączyć się z zastępem już walczących. Pociąga za sobą młodzież ze swego otoczenia, która w liczbie kilkudziesięciu wstępuje jednocześnie w szeregi Legjonów. Szletyński od razu staje się jakby już starym żołnierzem. Pod komendą ppor. Panenki opuszcza Łódź i jako plutonowy skautów przydzielony zostaje do baonu uzupełniającego.

W marszu pod Krzywopłoty, Szletyński okazuje swój hart i przykładem swoim zachęca innych do przetrzymania trudów, lecz faktyczna jego wartość jako żołnierza okazuje się dopiero w bitwach pod Krzywopłotami. łowczówkiem, gdzie spokojny a wytrwały, był zawsze między pierwszymi, wzbudzając zaufanie u podkomendnych, a szacunek i uznanie u komendantów.

Po odpoczynku I. Brygady w Kętach, gdzie kierował ćwiczeniami gimnastycznymi, maszeruje w pułku ówczesnego majora Berbeckiego nad Nidę. Tam zostaje mianowany sierżantem nowo utworzonego plutonu "wywiadowców". Staje się ojcem tego plutonu, organizując w nim życie koleżeńskie, kształcąc żołnierzy częstymi pogawędkami. W dniu 3. maja 1915 roku bierze udział w wywiadzie za Nidę, następnie w bitwie pod Włostowem i Kozinkiem.

W ataku na Kamienicę, w dniu 23-cim maja, obejmuje komendę nad plutonem po rannym ob. Sierosławskim. Gdy rozkazy przestają doń dochodzić, na skutek luk w linii po rannych żołnierzach, wstaje i wśród gęstego ognia idzie wzdłuż linii do komendanta kompani, już wtedy rannego, ob. Styka. Szedł śmiało. Nie dochodzi jednak do celu. W momencie, gdy zwrócił twarz w kierunku pozycji moskiewskiej, pada, ugodzony kulą w szczyt czoła.

W nocy z dnia 24. na 25. maja w małej wiejskiej chałupce, gdzie mieścił się szpital polowy, skonał... Tak zginął bohaterską śmiercią jeden z tego młodego zastępu żołnierzy polskich, jeden z pierwszych, co wśród bezwładu i bierności starszych, rzucili hasło Czynu o Wolność Ojczyzny.

Opracował – Konrad Dzieścielewski

Na podstawie artykułu czasopisma "Panteon Polski" Nr. 3.

Lwów, dnia 1. grudnia 1924.

Zdjęcia z <http://www.audiovis.nac.gov.pl/>